Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 622/2003**

av den 4 april 2003

om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd

(Text av betydelse för EES)

(EGT L 89, 5.4.2003, s. 9)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 65/2006 av den 13 januari 2006	L 11	4	17.1.2006

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 622/2003

av den 4 april 2003

om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma regler för luftfartsskyddet av den civila luftfarten ([1]), särskilt artikel 4.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen är skyldig att vidta åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder för åtgärder avseende luftfartsskydd i Europeiska unionen. En förordning är det instrument som är bäst lämpat för det ändamålet.

(2) I enlighet med förordning 2320/2002 och för att förhindra olagliga handlingar, de åtgärder som anges i bilagan till denna förordning skall vara hemliga och inte offentliggöras.

(3) Av det skälet är det nödvändigt att en skillnad kan göras mellan flygplatser mot bakgrund av en lokal riskbedömning. Därför bör kommissionen underrättas om flygplatser som kan anses utgöra en mindre risk.

(4) Olika genomförandeåtgärder bör också kunna vidtas, beroende på typen av flygverksamhet. Kommissionen bör underrättas om kompensatoriska åtgärder vidtas för att garantera enhetliga säkerhetsnivåer.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för luftfartsskyddet inom den civila luftfarten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de åtgärder som krävs för att genomföra och tekniskt anpassa de gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd som skall införlivas i nationella säkerhetsprogram för civil luftfart.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— *nationellt säkerhetsprogram för civil luftfart*: föreskrifter, metoder och förfaranden som antagits av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2320/2002 i syfte att säkra luftfartsskyddet av den civila luftfarten på sina respektive territorier.

— *behörig myndighet*: den nationella myndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2320/2002 och som skall ansvara för att samordna och övervaka genomförandet av dess nationella säkerhetsprogram för civil luftfart.

([1]) EGT L 355, 30.12.2002, s. 1.

▼B

Artikel 3

Konfidentialitet

De åtgärder som avses i artikel 1 beskrivs i bilagan.

Åtgärderna skall vara hemliga och skall inte offentliggöras. De skall endast vara tillgängliga för personer som i behörig ordning godkänts av en medlemsstat eller kommissionen.

▼M1

Artikel 3a

Ny teknik och nya rutiner

1. Medlemsstaterna får tillåta att ny teknik eller nya rutiner som skiljer sig från det som föreskrivs i bilagan, används för säkerhetsåtgärder under förutsättning att

a) syftet är att utvärdera ett nytt sätt att utföra säkerhetsåtgärden i fråga, och

b) nivån på luftfartsskyddet inte påverkas i negativ riktning.

2. Senast fyra månader i förväg skall den berörda medlemsstaten skriftligen informera kommissionen och övriga medlemsstater om den nya teknik eller de nya rutiner som den har för avsikt att tillåta och samtidigt lämna en redogörelse för hur den säkerställer att den nya metoden eller de nya rutinerna uppfyller kravet i punkt 1 b. Denna notifiering skall också innehålla information om var den nya metoden eller de nya rutinerna kommer att användas och om provperiodens längd.

3. Om kommissionen ger medlemsstaten ett positivt svar, eller om inget svar erhålls inom tre månader efter det att kommissionen mottog den skriftliga informationen, får medlemsstaten tillåta användning av den nya metoden eller de nya rutinerna.

Om kommissionen anser att den nya metoden eller de nya rutinerna inte ger tillräckliga garantier för att nivån på luftfartsskyddet i gemenskapen upprätthålls, skall den senast tre månader efter det att den mottog det meddelande som avses i punkt 2 informera medlemsstaten om skälen till detta. I detta fall får den nya metoden eller de nya rutinerna inte användas förrän kommissionen fått tillfredsställande garantier.

4. Provperioden för en ny metod eller för nya rutiner får vara högst 18 månader. Kommissionen får förlänga denna period med högst tolv månader, under förutsättning att medlemsstaten på ett tillfredsställande sätt motiverar sin begäran om förlängning.

5. Minst var sjätte månad under provperioden skall medlemsstatens behöriga myndighet skicka in en lägesrapport till kommissionen. Kommissionen skall informera övriga medlemsstater om rapporten.

6. En provperiod får vara högst 30 månader.

▼B

Artikel 4

Anmälan

Medlemsstaterna skall skriftligen underrätta kommissionen om de flygplatser för vilka de tillämpar något av alternativen i antingen artikel 4.3 a eller artikel 4.3 c i förordning (EG) nr 2320/2002.

Artikel 5

Kompensatoriska åtgärder

Medlemsstaterna skall skriftligen underrätta kommissionen om de kompensatoriska åtgärder som tillämpas i enlighet med punkt 4.2 i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 19 april 2003.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

DETALJERADE ÅTGÄRDER AVSEENDE LUFTFARTSSKYDD

Bilagan är, i enlighet med artikel 3, hemlig och skall inte offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.